

[Udenrigsministeren.]

vanskeligheder på boligmarkedet verden over har gjort det påkrævet, at der foretages en dyberegående undersøgelse af, hvorledes spørgsmålet om kontorer og boliger til udenrigsrepræsentationerne kan løses mest rationelt og økonomisk.

Der foreslås nedsat et ejendomsnævn, der skal undersøge forholdene og komme med indstillinger om den mest økonomiske og rationelle løsning ved hver enkelt repræsentation. En del af indstillingerne vil formodentlig komme til at gå ud på, at staten bør købe fast ejendom til kontorerne og boligerne. Ud fra saglige synspunkter mener kommissionen, det vil være rigtigt at foretage disse investeringer. Men kommissionen er klar over, at det er bevillingsmæssige afgørelser, der må træffes af regeringen og folketinget.

I regeringen finder vi tanken om sådanne investeringer sund og rigtig. Oplysningerne i betænkningen tyder på, at der på længere sigt i mange tilfælde både er penge til spare og andre praktiske fordele at opnå ved at eje i stedet for at leje lokaliteter til repræsentationerne. Regeringen er derfor enig i forslaget om oprettelsen af et ejendomsnævn til undersøgelse af spørgsmålet.

Kommissionen har også set på mulighederne for at reducere de uhyggeligt store flytteomkostninger ved statsmøblering af tjenestemændenes boliger i udlandet. For tiden har udenrigsministeriet en årlig bevilling på 400 000 kr. til dette formål. Det har vist sig, at dette ikke er nok til at gennemføre en statsmøblering af et sådant omfang, at det i overskuelig fremtid kan føre til en effektiv reduktion af flyttekontoen. Kommissionen har påvist, at man for at nå dette mål i princippet må statsmøblere boligerne for alle udsendte medarbejdere og ikke blot for nogle enkelte. Hvis et sådant investeringsprogram tænkes gennemført i løbet af 10 år, må den årlige boligudstøvsbevilling forhøjes til noget over 1 mill. kr. Der vil ikke alene kunne opnås besparelser på flyttekontoen ved dette program, men også på udetillægskontoen. Under den nuværende ordning finansieres tjenestemændenes anskaffelse af det ekstra boligudstøvs, tjenesten i udlandet kræver, faktisk over udetillægskontoen. Det bliver overflødigt, når staten møblerer boligerne.

Når investeringsprogrammet er gennemført, vil den samlede besparelse på de to konti ligge i en størrelsesorden af omkring 1 mill. kr. om året.

Regeringen er enig i, at man bør søge at gennemføre et statsmøbleringsprogram efter disse retningslinjer. Når behandlingen af den nye lovgivning er afsluttet her i tinget, agter udenrigsministeriet derfor at søge finansudvalgets tilslutning til de nødvendige bevillingsforhøjelser.

Det var de vigtigste hovedpunkter i kommissionsforslagene.

De finansielle virkninger af forslagene er der redegjort for i slutningen af betænkningen. De forslag, der er så konkrete, at de tillader et talmæssigt forhåndsskøn, viser en årlig merudgift på ca. 5,7 mill. kr., hvoraf ca. 44 pct. udlignes ved besparelser i den almindelige tjeneste på ca. 2,5 mill. kr., svarende til en nettomerudgift på ca. 3,2 mill. kr. eller 7,8 pct. af de ca. 41 mill. kr., udenrigstjenestens udgifter er budgetteret til for finansåret 1961-62.

En nærmere analyse viser, at 88 pct., altså den altovervejende del af de 3,2 mill. kr., vil medgå til udbygningen af erhvervs- og erhvervspropagandatjenesterne. Kun en del af merudgifterne vil slå igennem på regnskabet for 1961-62. De fleste af forslagene kan tidligst iværksættes i sidste halvdel af finansåret; resten kræver det flere finansår at gennemføre.

Enkelte forslag har ikke kunnet medtages i specifikationen. Det gælder således ramme-forslag, der ikke tillader noget udgiftsskøn, før der foreligger et konkret udformet program, og forslag om investeringer, hvis størrelse ikke kan forudberegnes, og hvis gennemførelse i øvrigt beror på en rent finanspolitisk afgørelse, som folketinget må træffe fra tilfælde til tilfælde. Bortset fra et forslag om udsendelse af unge handelsmænd som sekretærer ved honorære konsulater er der dog intet af disse forslag, som er forbundet med udgifter, der vil forrykke det helhedsbillede af nettomerudgifterne, der er givet i det specificerede overslag.

Jeg synes, at kommissionen har vist stort mådehold og forståelse af nødvendigheden af i det videst mulige omfang at begrænse udgifterne til de nødvendige udvidelser ved hjælp af besparelser på andre områder